

VORA VORAV

País Bal-Art

L'eslogan "Quatre illes, un país, cap frontera", ideat —és un dir— a Presidència del Govern balear en l'inici de la legislatura que ara acaba, no ha passat de miratge desdibuixat. Si es vol que un arxipèlag —el balear i pitius, posem per cas— interioritzi una mínima possibilitat de ser un país no n'hi ha prou amb un lema molt mediocre en què ningú no creu i que guarda una contradicció geogràfica insalvable. Poesia a banda, hi ha qui considera que l'aglomerant supramarítim s'ha d'experimentar en el camp de la cultura, que és on hi trobarem referents forts per introduir un debat positiu sobre els punts d'unió entre els habitants de les illes. És un luxe que una de les persones que defensa i milita en tal ideari sigui l'escriptor Guillem Frontera, que dirigeix la Fundació Balears 21, entitat participada per les conselleries de Turisme i Cultura. Amb la intenció de sucocar al màxim els mínims que permet l'autonomia, la Fundació inaugura ara —no sense entrebancs inconfessables— quatre exposicions simultànies del felanitxer Miquel Barceló, una per illa. Compartir alhora aquest bé cultural —un dels artistes més reconeguts— és el primer gran intent de crear referents comuns entre una població cridada a viatjar entre illes per completar la visió global de l'obra del pintor. És, per tant, la primera gran passa per a parlar de país sense fronteres i la primera edició —a la fi— d'un projecte conegut com Bal-Art: l'organització d'un gran esdeveniment cultural anual entorn d'una figura o d'un tema vinculats a l'art contemporani i amb repercussió simultània a les quatre illes. Un país? Parlem-ne.

Joan Mari

joan_mari@hotmail.com

La crònica

Un mar de llistes electorals i rius de problemes

Dissabte, 19 d'abril

Empresaris del PP. El president de la patronal valenciana Cierval, Rafael Ferrando, el de Fira València, Alberto Català, el del Port de València, Rafael del Moral, i el de la Cambra de Comerç de València, Arturo Virosque, signen un comunicat conjunt de suport a la gestió del Partit Popular. En aquest manifest, assenyalen que "els principals líders empresarials i de les institucions econòmiques valencianes consideren que la continuïtat de l'actual política econòmica és bàsica per assolir la convergència real amb Europa i poder mantenir el nivell de competitivitat dels sectors productius de la Comunitat Valenciana". El PP posa així en marxa els engranatges del seu entramat empresarial (alguns dels dirigents han estat col·locats pel mateix partit) per intentar evitar la debacle electoral el pròxim mes de maig. El candidat socialista, Joan Ignasi Pla, contesta i titlla de "lacais" els quatre dirigents empresarials. Aquesta declaració de suport polític incondicional, a més, fa bullir les institucions empresarials. Alguns dirigents, dies després, es desmarquen d'aquest manifest i reafirmen la seua independència.

Dilluns, 21 d'abril

La lluita de les llistes. Es tanca el termini de presentacions de candidatures a les eleccions municipals al País Valencià. Els partits amb més llistes són els dos majoritaris. El PP suma 549 llistes que cobreixen totes les localitats del País Valencià, el PSPV: en té 528, dos menys que fa quatre anys. La lluita propagandística, però, es lliura entre els partits minoritaris per veure quin d'ells presenta més llistes després de setmanes de declaracions i contradicció sobre la implantació municipal. Finalment, el Bloc-Esquerra Verda presenta 253 llistes, 85 més que fa quatre anys. Esquerra Unida-Entesa passa de 156 a 164 i Unió Valenciana presenta

163 enfront de les 240 de fa quatre anys.

Dimecres, 23 d'abril

El PSIB-PSOE se la juga. La plana major socialista balear es multiplica per presentar candidats i programes per tot arreu. Mai com ara havien fet tantes llistes, gairebé a tots els municipis balears. A Palma l'activitat és ingent, i el candidat Antoni Roig, avalat per tots els dirigents del PSIB, ha presentat el programa. El PSIB sap que és el partit que més se la juga. O augmenta per tot o tindrà dificultats per liderar un nou Pacte de Progrés.

Mas visita el Manzanares. El candidat de CiU a la Generalitat de Catalunya va a Madrid, al Círculo de Bellas Artes, a explicar què vol reformar de l'Estatut i per què. El per què s'ha d'anar a Madrid a explicar l'Estatut català, també ho explica allà, i no aquí, el seu company de federació, Josep Antoni Duran i Lleida: CiU no pensa, de cap manera, traïr la seva política de suport a l'estabilitat de l'estat i al projecte comú d'Espanya.

Dijous, 24 d'abril

Cens amb sabor estranger. El nombre d'estrangers amb dret a vot en les eleccions municipals del 25 de maig a Balears s'ha duplicat en relació a quatre anys abans. S'ha passat d'uns 6.600 a 12.500. En nombre absolut, Calvià i Palma és on més n'hi ha (1.173 i 1.157), si bé proporcionalment el muniipi calvianer és el més destacat. Hi ha expectació per saber si un nombre significatiu d'aquests votants exercirà el seu dret. L'Ajuntament de Palma, del PP, ha col·laborat fort ferm amb Ciudadanos Europeos, una organització que ha intentat mobilitzar el vot de residents estrangers. I és que la lluita a Palma podria resoldre's per molt pocs vots.

Universitat per Internet. Francesc Camps, candidat del PP a la presidència de la Generalitat, continua despenjant-se

A dalt, obres del TGV, una infraestructura que difícilment connectarà amb la frontera francesa el 2004, tot i que les cambres de comerç ho consideren una prioritat. Al costat, Francesc Camps, candidat del PP a la presidència de la Generalitat valenciana. El seu partit ha posat a treballar els dirigents empresarials per intentar salvar les eleccions del pròxim 25 de maig.

amb noves propostes de caire valencianista. La darrera, la proposta de crear una Universitat Lliure de València a través d'Internet per poder "estudiar en valencià des de qualsevol racó del món".

Conflicte a l'Ebre. A la reunió del Consorci per la Protecció Integral del Delta de l'Ebre (CPIDE) no hi van els representants de l'estat, perquè els del Govern català volen garantir un cabal de 135 m³/s per al riu Ebre i això implica que el màxim transvasable anual serà d'entre 500 i 600 hm³, i no 1.050 hm³ com preveu el Pla Hidrològic espanyol (PHN). La reunió del CPIDE havia d'aprovar el Pla Integral de Protecció del Delta, que és un pas obligatori per poder fer efectiu el transvasament, de manera que aquest projecte queda, de moment, bloquejat. Tot i això, el PP ja ha advertit que, si cal, canviarà la llei. El canvi d'idea de CiU es produeix tan a prop de les eleccions que perd credibilitat, però

també és cert que el CPIDE és l'únic organisme que, amb el PHN aprovat, pot reduir els danys.

Problemes amb el Llobregat. El Govern espanyol vol passar el TGV (Tren de Gran Velocitat) per damunt del Llobregat, amb un pont, i la Generalitat i els ajuntaments afectats volen que passi per sota. La qüestió pot endarrerir encara més l'arribada del TGV, segons se'n desprèn de les amenaces del secretari d'estat d'Infraestructures. Les cambres de comerç catalanes ja han posat el crit al cel i han advertit que els successius entrebancs al TGV suposen que "la posició competitiva de les empreses catalanes i de totes les espanyoles, que comercien amb la resta d'Europa, es veu seriosament compromesa, ja que es perd en rapidesa i fiabilitat". Aviat les cambres del Principat es reuniran amb les cambres del sud de França per reivindicar la urgència d'aquestes infraestructures.

Senyor, sí, senyor

Ignore si n'hi ha precedents, però supose que no en deuen faltar, per bé que aquests dies no els haja evocat ningú. Però tampoc no ens hauria d'estranyar que bona part de la cúpula dirigent de l'empresariat valencià fera professió pública de fe en el partit conservador que governa. Tal com han fet la Cierval, la Cambra de Comerç, Fira de València i l'autoritat portuària. Tots amb el PP. Per als caps visibles de les esmetades entitats patronals no hi ha alternativa política a la gestió econòmica que porta a terme el PP, i això es tradueix en un suport explícit i sense matisos al candidat Francesc Camps, que la representa i garanteix.

Al marge de les afinitats ideològiques que revela aquest pronunciament, i que per elles mateixes ho explicarien, sembla oportú preguntar-nos fins a quin punt ha estat espontani. De moment se sap que no ha estat debatut en les directives, i menys encara en els col·lectius, dels esmentats ens. Respon, doncs, a una iniciativa dels seus presidents, personalment obsequients i obsequiosos. El candidat socialista Joan Ignasi Pla els ha reputat de "lacaís", cosa que és una descripció tan precisa com desafortunada en boca d'un aspirant a intitular la Generalitat. Per què no s'ha preguntat si els al·ludits patrons han rebut pressions ineludibles i, si és evident que el PP deixa cada dia menys espai per als neutrals i independents?

Anotem una dada que portarà cua: la *crème de la crème* patronal, l'AVE, no ha dit ni pruna, en L'Empresarial ha alçat protestes i molts empresaris de pes ja han discrepat per aquesta genuflexió que jutgen d'inoportuna. No tots, ni de bon tros, subscriuen aquest "senyor, sí, senyor".

J. J. Pérez Benlloch

EL POLS